

maade, vil det give et Tilbageslag, som man sent eller maaske aldrig kan forvinde.

Nu er det uheldige indtruffet, at man paa et Slagteri har overtraadt Bestemmelserne for Udførsel, og det er der blevet gjort et stort Nummer af. Jeg kan i den Henseende nærmest slutte mig til den Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) om, at der skal ikke noget skjules, og ogsaa til den sidste ærede Talers Udtalelse om, at vi skulle arbejde for aabne Døre, men naar noget saadant kommer til Kundskab, er det, som det ærede Medlem fra Fredensborg udtalte, den rette Vej at gaa at henvende sig til rette vedkommende. Ville de ikke tage sig af Sagen, have vi en aarvaagen Presse, og saa er der ikke noget at sige til, at den tager Sagen op. Det er gjort gældende fra anden Side, at der har været Overdrivelse i Pressens Optræden, og det var vel ikke mindst en Overdrivelse, naar en Korrespondent herfra til Verdensbladet „Times“ har skrevet, at den højtærede Landbrugsminister havde søgt at skjule Sagen og forhale Offentliggørelsen saa længe som muligt. Det forekommer mig, at det bedste Vidnesbyrd herimod er, at Ministeren straks har foreslaaet skærpede Bestemmelser baade med Hensyn til Kontrollen og med Hensyn til Bøderne.

Fra en enkelt Side er det ønsket, at man skulde begynde at udpensle Forslagets Regler, men jeg tror, dette er forkert. Naar man har Tillid til den vedkommende Minister, er det formaalstjenligt, at han faar Frihed til at bevæge sig sammen med sine sagkyndige og træffe saadanne Reglementer og Bestemmelser, som maa anses for de mest tjenlige til at forebygge en Gentagelse af Misbrug. Jeg vil derfor foretrække, at en hel Del overlades til Ministeren, da han ved Hjælp af sine sagkyndige har Lejlighed til at indhøste Erfaringer og foreskrive Reglementer i det givne Tilfælde, hvad vi ikke ere i Stand til, selv om vi ved Udvalgsbehandling gik nok saa meget i Enkeltheder. Med det ærede Medlem fra Fredensborg og den sidste ærede Taler er jeg enig om, at der i Lovforslaget forekommer et meget knudret Sprog. Man kan nok med lidt god Vilje forstaa, hvad der sigtes til, men der kan neppe fra den højtærede Ministers Side

være noget i Vejen for, at man søger at finde en anden Redaktion, derfor behøver man ikke at nedsætte Udvalg. Jeg tror, at man fra alle Sider maa være den højtærede Minister taknemmelig, fordi han saa hurtigt har fremsat dette Forslag, og da det gælder om at faa det fremmet hurtigst muligt, skal jeg anbefale det til ærede Medlemmer.

Landbrugsministeren (*Ole Hansen*):

Det, der tages Sigte paa ved det foreliggende Forslag, er særlig en Udvidelse og Skærpelse af Kontrollen ved Udførselen af de Varer, der omhandles i Forslaget, samt en meget betydelig Forøgelse af de Straffe og Bøder, der kunne idømmes for Overtrædelser af de trufne Bestemmelser. Det er Forslagets 2 Hovedbestemmelser, og jeg kan ikke andet end udtale min Glæde over, at alle ærede Medlemmer, der have haft Ordet, have udtalt deres Tilslutning dertil. Jeg takker for denne Tilslutning.

Lovforslaget giver Landbrugsministeren en meget stor Magt og Myndighed til at skride ind paa forskellige Omraader. Jeg behøver saaledes kun at henlede Opmærksomheden paa den Bestemmelse, der findes i sidste Stykke af § 1, hvor det siges, at Landbrugsministeren bemyndiges til i det hele at træffe saadanne Bestemmelser, som kunne antages at gavne Udførselen af de omhandlede Varer. Heri ligger en meget stor Myndighed for Ministeren, det er der ikke Spor af Tvivl om. Jeg vil efter denne Bestemmelse ogsaa faa Ret til at skride ind og træffe Bestemmelser med Hensyn til den Emballage, der bruges ved Transporten af disse Varer. Jeg nævner dette, fordi dette Spørgsmaal blev berørt i forrige Møde af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Johan Knudsen).

I og for sig vilde det være meget lettere og meget mere behageligt for Ministeren, om vi i selve Loven kunde fastsætte alle de Regler, hvorefter der skulde gaas frem. Men jeg tror, at alle, der have Kendskab til de Forhold, hvormed det her drejer sig, ville erkende, at dette er umuligt. Der er saa mange Forhold at tage i Betragtning, at det vil være aldeles umuligt i et Lovforslag som dette